

Uwagi Komisji ds. gazu i energii AHK Polska do projektu *Krajowego planu na rzecz energii i klimatu na lata 2021-2030*

Zgłaszający uwagę (nazwa instytucji, organizacji lub imię i nazwisko)	Część, której dotyczy uwaga (proszę wskazać dokument, część i wymiar oraz <u>punkt i nr strony</u>)	Szczegółowe zagadnienie, którego dotyczy uwaga	Treść uwagi lub proponowany zapis
Komisja ds. gazu i energii AHK Polska			<u>Uwagi ogólne:</u> 1) Projekt projektu Krajowego planu na rzecz energii i klimatu na lata 2021-2030 Założenia i cele oraz polityki i działania - projekt w. 3.1 z 04.01.2019 („KPEiK”) jest dokumentem kierunkowym, o dużym poziomie ogólności, odpowiadającym na wyzwania cywilizacyjne stojące przed Polską i Unią Europejską w kontekście wyzwań globalnych i społecznych, szczególnie w kontekście zmian klimatu i zagrożeń dla środowiska naturalnego. Wskazuje on krajowe założenia i cele oraz polityki i działania w pięciu wymiarach unii energetycznej na rzecz energii i klimatu: obniżenie emisyjności, efektywność energetyczna, bezpieczeństwo energetyczne, wewnętrzny rynek energii oraz badania naukowe, innowacje i konkurencyjność. Pomimo dużego poziomu ogólności i wielu poruszanych zagadnieniom / tematów, jest dokumentem wielowątkowym, kompleksowym i spójnym w swoim przekazie. 2) Projekt KPEiK praktycznie nie podaje poziomu kosztów jakie te wymiary i poszczególne działania mogą oznaczać oraz nie wskazuje się przy większości z nich źródeł ich finansowania. 3) Większość (o ile nie wszystkie) celów i działań w sektorze elektroenergetycznym dotyczy tylko sektora wytwarzania energii elektrycznej i jej przesyłu. Dla pełnego obrazu Krajowego Systemu Energetycznego oraz możliwości przedstawienie celów wraz z propozycję działań te cele realizujących, wyciągnięcia wniosków czy oceny skutków ich wpływu na cały sektor elektroenergetyczny potrzebne są podobne analizy pozostałych jego obszarów: dystrybucji energii elektrycznej, obrotu energią elektryczną czy wreszcie sektora odbiorców z podziałem na odbiorców przemysłowych / biznesowych,

			SME i konsumentów. Bez tych analiz odnosi się wrażenie, że najważniejszymi sektorami realizującymi podstawowe cele polityki energetycznej Państwa jest sektor wytwarzania i przesyłu, a pozostałe sektory są jedynie koniecznym dodatkiem. Jeżeli spojrzymy na zmiany, które mają miejsce na światowych rynkach energetycznych, w tym rynku europejskim i na tym na czym już dziś skupiają się działania innych krajów, to wydać wyraźnie przesuwanie się uwagi z wytwarzania wielkoskalowego i sieci przesyłowych na wytwarzanie w małych / bardzo małych jednostkach, własnej generacji przez odbiorców oraz na sieci dystrybucyjne. Jeżeli nie położymy już dziś wystarczającego nacisku i uwagi na te sektory, za chwilę i to niedaleką może się okazać, że cele jakie przed sobą stawiamy i planowane działania ponownie odstają od trendów ogólnoświatowych czy ogólnoeuropejskich. 4) Należy również zwrócić uwagę, że w zakresie rynku energii elektrycznej w ogóle nie wskazuje się na rolę konkurencji na tym rynku (a co za tym idzie nie ma działań ukierunkowanych na jej rozwój) oraz jego całkowitej liberalizacji z pozostawieniem zasad ochrony odbiorców wrażliwych. 5) Dokument w swojej części podstawowej bazuje w większości na / nawiązuje do danych za rok 2016 i lata wcześniejsze, a czasami przywoływane są dane za rok 2017. Naszym zdaniem powinno być zastosowane jednolite podejście do tego tematu w całym dokumencie. Podobnie rzecz wygląda z danymi np. z załącznika 1, gdzie jako wykonane są w większości przypadków przywołane dane za rok 2015 i odnosi się wrażenia, że wszelkie prognozy czy analizy na lata / okresy kolejne zostały wykonane w oparciu o te dane. To powoduje, że w prognozach mogły nie zostać uwzględnione wydarzenia z ostatnich 2 lat (2016 – 2017). 6) W dokumencie jeżeli się mówi o odbiorcach, to przede wszystkim o konsumentach / gospodarstwach domowych oraz o planowanych działaniach właśnie na tę grupę odbiorców. Dziwi bardzo pominięcie w dokumencie takiej grupy odbiorców jak odbiorcy przemysłowi, SME, rolnictwo czy usługi. Wszystkie te grupy powinny być uwzględnione w jakichkolwiek analizach z uwagi na ich dzisiejszy udział w kreowaniu PKB oraz prognozowane przez wielu analityków, doradców, specjalistów zmiany ich wpływu na gospodarkę w najbliższych kilkunastu / kilkadziesiąt lat.
--	--	--	--

			7) W niektórych przypadkach są podane jako planowane działania, które już dziś są realizowane (np. na rzecz zapewnienia zrównoważonego rozwoju regionalnego i lokalnego z uwzględnieniem zmian klimatu).
Komisja ds. gazu i energii AHK Polska	Krajowy plan na rzecz energii i klimatu na lata 2021-2030. Założenia i cele oraz polityki i działania. 1. ZARYS OGÓLNY I PROCES OPRACOWYWANIA KRAJOWEGO PLANU NA RZECZ ENERGII I KLIMATU NA LATA 2021-2030 1.1. Kontekst planu krajowego dotyczący krajowego i unijnego systemu energetycznego oraz polityki energetycznej. str. 5	Import netto versus produkcja energii elektrycznej versus zapotrzebowanie. Pierwszy akapit: „Wielkość produkcji w polskim sektorze elektroenergetycznym w roku 2017 wyniosła 170,5 TWh, a zużycie krajowe energii elektrycznej 168,1 TWh (co oznacza, że 1,4 % zapotrzebowania zostało zapewnione przez import).(...)”	Dane dot. produkcja i zużycia energii elektrycznej w 2017 r. wymagają weryfikacji. Jeśli był import., to zużycie krajowe energii elektrycznej powinno być wyższe niż wielkość produkcji w polskim sektorze elektroenergetycznym. Wg Agencji Rynku Energii („ARE”) zapotrzebowanie krajowe w roku 2017 wyniosło 172,6 TWh. Jeśli chodzi o poziom procentowy pokrycia zapotrzebowania przez import, to wg danych ARE powinno być 1,3% (import netto wg ARE wyniósł 2,228 TWh, tj 1,33% zapotrzebowania), a w dokumencie jest 1,4%. Ponadto, wg ARE wielkość produkcji w 2017 wyniosła 170,3 TWh , natomiast w dokumencie Projektu KPEiK jest 170,5 TWh, co sugeruje, że jest inne źródło danych. W związku z powyższym, proponujemy korektę zapisu zgodnie z ARE [źródło: ARE, Sytuacja w Elektroenergetyce 4 kwartały 2017, Tab. 1., str. 12]: „Wielkość produkcji w polskim sektorze elektroenergetycznym w roku 2017 wyniosła 170,3 TWh, a zużycie krajowe energii elektrycznej 172,6 TWh (co oznacza, że 1,3% zapotrzebowania zostało zapewnione przez import) (...)”
Komisja ds. gazu i energii AHK Polska	Krajowy plan na rzecz energii i klimatu na lata 2021-2030. Założenia i cele oraz polityki i działania. 1. ZARYS OGÓLNY I PROCES OPRACOWYWANIA KRAJOWEGO PLANU NA RZECZ ENERGII I KLIMATU NA LATA 2021-2030 1.1. Kontekst planu krajowego dotyczący krajowego i unijnego systemu	„Udział OZE w finalnym zużyciu energii brutto wyniósł w 2016 r. ok. 11,3%, przy czym cel krajowy na 2020 r. wynosi 15%.”	Przyjętym w dokumencie punktem odniesienia są dane z roku 2017. Niezgodność z danymi podanymi na str. 18 w cz. 2. KRAJOWE ZAŁOŻENIA I CELE, punkt 2.1.2. Energia ze źródeł odnawialnych (cel ramowy na rok 2030), lit a), przedostatni akapit : „W 2017 r. udział energii ze źródeł odnawialnych w finalnym zużyciu energii brutto w Polsce wyniósł 11%.”

	energetycznego oraz polityki energetycznej. str. 6		
Komisja ds. gazu i energii AHK Polska	Krajowy plan na rzecz energii i klimatu na lata 2021-2030. Założenia i cele oraz polityki i działania. 2. KRAJOWE ZAŁOŻENIA I CELE 2.3. Wymiar „bezpieczeństwo energetyczne”. pkt a, str. 25 pkt 4 str. 27	a) Krajowe cele w zakresie większej dywersyfikacji źródeł energii i dostaw z państw trzecich mogącej służyć zmniejszeniu zależności od importu energii. Pkt 4, dwa ostatnie akapity: „W 2018 r. dostępność fizyczna zgromadzonych w magazynach paliw dla zbiorników naziemnych wynosiła 90 dni, podziemnych – 90 dni, na ropę naftową w zbiornikach naziemnych – 90 dni oraz podziemnych – 150 dni. Planuje się, że w 2024 r. dostępność fizyczna zgromadzonych w magazynach paliw dla zbiorników naziemnych będzie wynosić 90 dni, podziemnych – 90 dni, na ropę naftową w zbiornikach naziemnych – 90 dni i podziemnych – 90 dni”	Czy słusznym jest przyjmowanie założenie, że jak zwiększymy dywersyfikację dostaw z państw trzecich, to jednocześnie ograniczymy zależność od importu? Być może należy przeformułować ten zapis. Jednocześnie w dalszej części dokumentu jest mowa o budowie / rozbudowie połączeń transgranicznych, które raczej będą wpływały na wzrost możliwości importowych a nie na ich ograniczenie. Z zapisu wynika, że dostępność fizyczna zgromadzonych w magazynach paliw w 2024 r. nie zmieni się w stosunku do roku 2018, a w przypadku ropy naftowej w zbiornikach podziemnych wręcz zmaleje?.
Komisja ds. gazu i energii AHK Polska	Krajowy plan na rzecz energii i klimatu na lata 2021-2030. Założenia i cele oraz polityki i działania. 2. KRAJOWE ZAŁOŻENIA I CELE 2.3. Wymiar „bezpieczeństwo energetyczne”. pkt a/b) 7 str. 28	7. Rozwój e-mobilności i paliw alternatywnych w transporcie. Popyt na węgiel będzie pokrywany z zasobów krajowych, a surowiec importowany będzie miał charakter uzupełniający.	Czy przy dzisiejszej sytuacji dotyczącej węgla kamiennego, gdzie przy wydobyciu krajowym na poziomie ponad 70 mln ton rocznie i imporcie ponad 17 mln ton rocznie (wstępne szacunki analityków za rok 2018), twierdzenie o uzupełniającym charakterze węgla importowanego jest prawdziwe i uzasadnione? Potwierdzeniem wątpliwości tezy z dokumentu jest obserwowana w ostatnich latach tendencja wzrostu importu przy spadającym wydobyciu krajowym, co raczej świadczy o pewnym trwałym trendzie a nie czasowej anomalii.

Komisja ds. gazu i energii AHK Polska	Krajowy plan na rzecz energii i klimatu na lata 2021-2030. Założenia i cele oraz polityki i działania. 2. KRAJOWE ZAŁOŻENIA I CELE 2.3. Wymiar „bezpieczeństwo energetyczne”. pkt c) 1 str. 30	Dywersyfikacja źródeł i kierunków dostaw gazu ziemnego: c) Krajowe cele w zakresie gotowości do radzenia sobie z ograniczeniami lub przerwami w dostawach z danego źródła energii (z uwzględnieniem gazu i energii elektrycznej) oraz, w stosownych przypadkach, ramy czasowe realizacji celów 1 Dywersyfikacja źródeł i kierunków dostaw gazu ziemnego oraz zwiększenie możliwości dostaw gazu z kierunków alternatywnych do wschodniego – cele ujęte w ppt 2.3. a) ppk 5.	Jest mowa o wprowadzonych ograniczeniach odnośnie udziału importu gazu z jednego źródła w danym roku kalendarzowym (maksymalnie 70% do 2022 oraz maksymalnie 33% od 2023 r.): „Zgodnie z wdrożonymi regulacjami krajowymi w perspektywie do 2022 r. maksymalny udział gazu ziemnego importowanego przez przedsiębiorstwa energetyczne z jednego źródła w danym roku kalendarzowym może stanowić 70%. Od 2023 roku udział ten nie może przekroczyć 33%.” Proponuje się uzupełnienie, że ww. ograniczenia nie dotyczą importu gazu z krajów UE.
Komisja ds. gazu i energii AHK Polska	Krajowy plan na rzecz energii i klimatu na lata 2021-2030. Założenia i cele oraz polityki i działania. 2. KRAJOWE ZAŁOŻENIA I CELE 2.4. Wymiar „wewnętrzny rynek energii”. pkt 2.4.3.c) str. 41	c) Krajowe cele dotyczące ochrony konsumentów energii i poprawy konkurencyjności sektora detalicznego obrotu energią.	Jeżeli celem ma być „poprawa konkurencyjności sektora detalicznego obrotu energią” to w tym miejscu (jak i w całym Dokumencie) zdecydowanie brak jest propozycji działań które mają do tej konkurencji doprowadzić czy jej sprzyjać / wspierać ją. Zwracamy uwagę, że w pod-celach (zwiększenie wiedzy konsumentów oraz zachęcanie ich do odgrywania aktywniejszej roli na rynku energii (1), Liberalizacja rynku gazu (2), Rozwój konkurencyjnego rynku gazu (3), a w ogóle nie ma mowy o rozwoju konkurencyjnego rynku energii. Jeżeli mowa jest o liberalizacji rynku gazu, który jest procesem zaplanowanym prowadzącym do pełni liberalizacji od roku 2024, to dlaczego nic nie jest wspomniane o pełnej liberalizacji rynku energii elektrycznej? Dodatkowo jeżeli chcemy więcej konkurencji na rynku (energii jak i gazu), to należy określić jak zamierzamy przyciągnąć więcej jego uczestników lub nie dopuścić do sytuacji ich odwrotu z rynku i zaprzestania działalności, co ma miejsce już dziś zarówno na rynku gazu ziemnego ale również energii elektrycznej, jak należy ich zachęcić do zwiększenia oferty produktowej, tak aby ten rynek stał się bardziej efektywny, gospodarka się rozwijała, a odbiorcy mieli różne możliwości wyboru produktów czy usług, z uwzględnieniem oczywiście właściwych regulacji służących głównie temu,

			żeby nie dochodziło na nim do wykorzystywania jakiejkolwiek / czyjejkolwiek przewagi czy prowadzenia działań nieetycznych.
Komisja ds. gazu i energii AHK Polska	Krajowy plan na rzecz energii i klimatu na lata 2021-2030. Założenia i cele oraz polityki i działania. 2. KRAJOWE ZAŁOŻENIA I CELE 2.5. Wymiar „badania naukowe, innowacje i konkurencyjność”. pkt a) str. 44	a) Krajowe założenia i cele w zakresie finansowania publicznych i – jeżeli są dostępne - prywatnych badań naukowych oraz innowacji dotyczących unii energetycznej obejmujące, w tym w stosownych przypadku harmonogram realizacji tych założeń	W tym miejscu jest mowa o zwiększeniu ogólnych nakładów na działalność badawczo-rozwojową w Polsce jako % PKB. Zasadnym wydaje się wskazanie jaka część tego zwiększenia ma być przeznaczona na cele i działania przedstawione w Dokumencie.
Komisja ds. gazu i energii AHK Polska	Krajowy plan na rzecz energii i klimatu na lata 2021-2030. Założenia i cele oraz polityki i działania. 2. KRAJOWE ZAŁOŻENIA I CELE 2.5. Wymiar „badania naukowe, innowacje i konkurencyjność”. pkt a) str. 45	Udział wydatków budżetowych na działalność badawczo-rozwojową w Polsce.	Uwaga dotyczy następującego sformułowania w pkt 2.5. a) 1) str. 45 - dolna część tekstu: <i>(...) „Fundamentem dla realizacji tak określonego celu są w równym stopniu: wzrost nakładów na działalność badawczo-rozwojową w Polsce (z 0,75% PKB w roku 2011 do 1,7% PKB w 2020 r. i 2,5% PKB w 2030) oraz ustalenie nowych, lepiej dostosowanych do dzisiejszych warunków, zasad wykorzystania tych nakładów.” (...)</i> Cele zwiększenia udziału nakładów na działalność badawczo-rozwojową w Polsce na lata 2020 i 2030 są odnoszone do udziału tychże nakładów w PKB w roku 2011, co wydaje się zbyt odległym horyzontem do oceny „ambitności” zakładanych celów. W związku z powyższym zasadne wydaje się, aby wskazać (zamiast lub dodatkowo) udział nakładów na działalność badawczo-rozwojową w wg ostatnich dostępnych danych.
Komisja ds. gazu i energii AHK Polska	Krajowy plan na rzecz energii i klimatu na lata 2021-2030. Założenia i cele oraz polityki i działania. 3. POLITYKA I DZIAŁANIA 3.1. Wymiar „obniżenie emisyjności”.	2. Mechanizmy przewidziane w nowej dyrektywie EU ETS obowiązującej w latach 2021-2030	Na początku tego podpunktu jest mowa o tym, że w latach 2021-2030 w ramach mechanizmów dla energetyki w EU ETS Polska będzie dysponowała liczbą co najmniej 411 mln uprawnień do emisji (w ramach derogacji i Funduszu Modernizacyjnego), które <u>będzie mogła przeznaczyć na działania modernizacyjne w sektorze energetycznym i na poprawę efektywności energetycznej.</u>

	pkt 3.1.1.c) ppkt 2 str. 64		Ustawa z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 2538), dla roku 2019 zakłada, że aż 80% przychodów ze sprzedaży uprawnień ma iść na fundusz rekompensujący przedsiębiorstwom energetycznym zamrożenie cen na poziomie roku 2018, co oznacza, że pieniądze nie zostaną w tym roku przeznaczone na działania modernizacyjne w sektorze energetycznym i na poprawę efektywności energetycznej. W Dokumencie należy naszym zdaniem wyraźnie wskazać, że przeznaczanie przychodów ze sprzedaży uprawnień nie będzie przeznaczane na żadne inne cele np. takie jak z przywołanej powyżej ustawy.
Komisja ds. gazu i energii AHK Polska	Krajowy plan na rzecz energii i klimatu na lata 2021-2030. Założenia i cele oraz polityki i działania. 3. POLITYKA I DZIAŁANIA 3.1. Wymiar „obniżenie emisyjności”. pkt 3.1.2.a) str. 67-68	Rola poszczególnych technologii OZE w miksie energetycznym w podziale na źródła sterowalne i niesterowalne	– energetyka wiatrowa na lądzie – <u>nie przewiduje się tak dynamicznego wzrostu udziału tej technologii w bilansie energetycznym...</u> Na podstawie tego stwierdzenia rodzi się wątpliwość jak Polska chce wypełnić swój cel dotyczący udziału OZE w miksie energetycznym w okresie do 2025 roku, skoro uruchomienie energetyki wiatrowej na morzu mogącej spowodować realizację tego celu jest planowane do uruchomienia dopiero po tym roku. Czy więc zakłada się, że cel OZE nie zostanie wypełniony? – energetyka słoneczna – <u>Ocenia się, że źródła fotowoltaiczne osiągną dojrzałość ekonomiczno-techniczną po 2022 r.</u> Źródła te już jakiś czas temu osiągnęły dojrzałość ekonomiczno-techniczną czego potwierdzeniem jest wzrost ich udziału w miksie energetycznym w szeregu krajów europejskich. Bez tej dojrzałości ten udział nie byłby możliwy do osiągnięcia. W związku z tym proponujemy usunięcie tego twierdzenia.
Komisja ds. gazu i energii AHK Polska	Krajowy plan na rzecz energii i klimatu na lata 2021-2030. Założenia i cele oraz polityki i działania. 3. POLITYKA I DZIAŁANIA 3.1. Wymiar „obniżenie emisyjności”.	a) W stosownych przypadkach, polityki i środki krajowe mające wpływ na sektor EU ETS oraz ocena komplementarności i wpływu na system EU ETS	„Równocześnie, działania zmierzające do obniżenia emisyjności gospodarki powinny częściowo być finansowane lub współfinansowane ze środków pochodzących z aukcji uprawnień do emisji (przynajmniej 50% dochodów uzyskanych ze sprzedaży na aukcji uprawnień powinno być wykorzystane na co najmniej jeden z celów środowiskowych wpisanych w dyrektywie 2009/29/WE).”

	pkt 3.1.3.a) str. 75		Ustawa z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 2538), dla roku 2019 zakłada, że aż 80% przychodów ze sprzedaży uprawnień ma iść na fundusz rekompensujący przedsiębiorstwom energetycznym zamrożenie cen na poziomie roku 2018, co oznacza, że pieniądze nie zostaną w tym roku przeznaczone na działania zmierzające do obniżenia emisyjności gospodarki. W Dokumencie należy naszym zdaniem wyraźnie wskazać, że przeznaczenie przychodów ze sprzedaży uprawnień nie będzie przeznaczane na żadne inne cele np. takie jak z przywołanej powyżej ustawie.
Komisja ds. gazu i energii AHK Polska	Krajowy plan na rzecz energii i klimatu na lata 2021-2030. Założenia i cele oraz polityki i działania. 3. POLITYKA I DZIAŁANIA 3.3. Wymiar „bezpieczeństwo energetyczne”. pkt a) 9. str. 108-109	a) 9. Rozbudowa pojemności magazynowych oraz mocy odbioru i zatłaczania gazu ziemnego do podziemnych magazynów gazu (PMG) w Polsce	Na początku tego punktu jest mowa o tym, że „w Polsce łączna pojemność podziemnych magazynów gazu sięga wartości powyżej 3 mld m³ przy zdolności odbiorczej poniżej 50 mln m³/doba.” Natomiast na końcu tego punktu przedstawione są przewidywane efekty działań do roku 2030, w przypadku uzyskania wystarczających wewnętrznych i zewnętrznych źródeł finansowania, które mają doprowadzić do „zwiększenia pojemności podziemnych magazynów gazu do 4 mld m³ przy większej zdolności odbiorczej – do 10 mln m³ na dobę.” Pojawia się wątpliwość dotycząca zdolności odbiorczej, która przy zwiększeniu pojemności o 1 mld m³ zamiast rosnać spada blisko pięciokrotnie (z 50 mln m³/dobę do 10 mln m³/dobę).
Komisja ds. gazu i energii AHK Polska	Krajowy plan na rzecz energii i klimatu na lata 2021-2030. Założenia i cele oraz polityki i działania. 3. POLITYKA I DZIAŁANIA 3.4. Wymiar „wewnętrzny rynek energii”.		W punkcie tym nie wiadomo dlaczego pojawiają się działania dotyczące rynku gazu, co wprowadza trochę zamieszania (np. pkt. 3.4.1. c) 4. Rozwój sieci przesyłowej gazu w Polsce Wschodniej, pkt. 3.4.2. a) 2. Realizacja zadań inwestycyjnych mających na celu dywersyfikację dostaw gazu do Polski, pkt. 3.4.2. b) 2. Budowa połączenia gazowego łączącego system przesyłowy Polski i Ukrainy). W celu większej czytelności Dokumentu należałoby umieścić te działania w jednym miejscu dedykowanym tylko wewnętrznemu rynkowi gazu.
Komisja ds. gazu i energii AHK Polska	Krajowy plan na rzecz energii i klimatu na lata 2021-2030. Założenia i cele oraz polityki i działania.	„W celu zapewnienia efektywnego systemu zapasów interwencyjnych w Polsce konieczna jest zmiana regulacji prawnych prowadząca do zwiększenia roli Agencji	Proponujemy brzmienie pkt. 11: 11. Opracowanie regulacji w zakresie zapasów ropy naftowej i produktów naftowych oraz gazu ziemnego wysokometanowego.

3. POLITYKI I DZIAŁANIA 2.3. Wymiar „bezpieczeństwo energetyczne. pkt 11. Opracowanie regulacji w zakresie zasobów ropy naftowej i produktów naftowych str. 110	Rezerw Materiałowych w tworzeniu, utrzymywaniu i finansowaniu (za pomocą systemu opłaty zapasowej) zasobów interwencyjnych” <u>Proponujemy rozszerzenie pkt 11 o zasoby obowiązkowe gazu ziemnego wysokometanowego</u>	Uzasadnienie: Na mocy obecnie obowiązujących przepisów <i>Ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zasobach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa państwa i zakłóceń na rynku naftowym</i> (Dz. U. z 2017 r. poz. 1210), podmiotami zobowiązanymi do utrzymywania zasobów obowiązkowych gazu ziemnego są zarówno przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą, jak i podmioty dokonujące przywozu gazu ziemnego. Przepisy te zniechęcają spółki obrotu do importu gazu z zagranicy, ponieważ tworzą barierę importu w postaci dodatkowego kosztu utrzymania zasobów obowiązkowych i w ten sposób przyczyniają się do ograniczania konkurencji na rynku gazu w Polsce. Proponujemy aby Agencja Rezerw Materiałowych odpowiedzialna była za tworzenie i utrzymywanie zasobów interwencyjnych, nie tylko ropy naftowej i produktów naftowych, ale również gazu ziemnego wysokometanowego. Postulujemy dokonanie zmian w obowiązujących przepisach, polegających na wprowadzeniu modelu opartego na państwowym systemie rezerw gazu ziemnego, w którym Agencja Rezerw Materiałowych będzie fizycznie utrzymywać w całości lub części zapasy gazu ziemnego wysokometanowego w zamian za opłatę celową wnoszoną przez przedsiębiorstwa/podmioty objęte obowiązkiem utrzymywania rezerw. Takie rozwiązanie pomyślnie funkcjonuje w sektorze paliw płynnych. Proponujemy jak najszybsze wprowadzenie takiego rozwiązania w pkt 11, poprzez jego rozszerzenie kompetencji Agencji Rezerw Materiałowych w zakresie utrzymywania również zasobów gazu ziemnego wysokometanowego, z podaniem w KPEK terminu proponowanych rozwiązań, tj.: – Przewiduje się (2020 r.) opracowanie i wprowadzenie regulacji prawnych dot. tworzenia, utrzymywania i finansowania (za pomocą systemu opłaty zapasowej) zasobów obowiązkowych ropy naftowej i produktów naftowych oraz gazu ziemnego wysokometanowego przez Agencję Rezerw Materiałowych w 2020 roku)
---	--	--

Komisja ds. gazu i energii AHK Polska	Krajowy plan na rzecz energii i klimatu na lata 2021-2030. Założenia i cele oraz polityki i działania. 3. POLITYKI I DZIAŁANIA 3.4. Wymiar „wewnętrzny rynek energii”. 3.4.4. Ubóstwo energetyczne	Proponujemy nowy punkt: Całkowite uwolnienie cen w segmencie obrotu energią elektryczną.	Proponujemy zamieszczenie w KPEK dodatkowego punktu „Całkowite uwolnienie cen w segmencie obrotu energią elektryczną” z opisem działań już podjętych i terminem całkowitego uwolnienia cen w segmencie obrotu energią elektryczną dla gospodarstw domowych, analogicznie jak w pkt. 5. Zakończenie uwalniania taryf w segmencie obrotu gazem na str. 139/140. Proponujemy zamieszczenie zapisu dot. terminu zniesienia obowiązku urzędowego zatwierdzania cen energii elektrycznej (obowiązku taryfowego) ostatniej grupy odbiorców, tj. gospodarstw domowych. Jest to o tyle zasadne, że takie działanie jest pożądane z punktu widzenia KE, która jest za całkowitym zniesieniem regulacji cen z pozostawieniem jej tam, gdzie wymagane jest to ze względu na ochronę odbiorców wrażliwych. Ale nawet w takich sytuacjach ceny regulowane nie powinny być zatwierdzane poniżej kosztów uzasadnionych. Chcemy podkreślić, że jedynie pełne uwolnienie cen dla wszystkich grup odbiorców (z uwzględnieniem interesu odbiorców wrażliwych, dotkniętych ubóstwem energetycznym) pozwoli na daleko idącą liberalizację rynku energii elektrycznej oraz rozwój konkurencji w segmencie obrotu energią elektryczną.
Komisja ds. gazu i energii AHK Polska	Krajowy plan na rzecz energii i klimatu na lata 2021-2030. Założenia i cele oraz polityki i działania. 3. POLITYKI I DZIAŁANIA 3.4. Wymiar „wewnętrzny rynek energii”. 3.4.4. Ubóstwo energetyczne pkt a) 5., str. 132	5. Zakończenie uwalniania taryf w segmencie obrotu gazem.	Proponujemy zmianę nazwy tego punktu z „5. Zakończenie uwalniania taryf w segmencie obrotu gazem” na „5. Całkowite uwolnienie cen w segmencie obrotu gazem”. Bez tej lub mającej podobne znaczenie zmiany, należy odczytać ten punkt jako działanie polegające na odstępieniu od liberalizacji cen na rynku gazu co nie jest działaniem planowanym przez twórców Dokumentu.